

KRĪZE TURPINĀS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jer. 9. nodaļa, Jer. 10:1-15, Rom. 1:25, Jer. 26. nod., Ap. d. 17:30, Ap. d. 5:34-41.

ATMIŅAS PANTS:

“Kas grib līksmot, lai līksmo par to, ka protas un pazīst mani, jo es esmu Kungs, es dodu zemei žēlastību, tiesu un taisnību, jo tas viss man tīk, saka Kungs.” (Jer. 9:23)

Dieva kalpa ciešanas un pārbaudījumi turpinās. Patiesībā liela daļa Jeremijas grāmatas runā par izaicinājumiem un cīņām, kas praviešim bija, lai panāktu cilvēku ieklausīšanos vārdos, ko Kungs centās viņiem nodot mīlestībā un rūpēs.

Iedomājies, kas būtu noticis, ja ļaudis būtu ieklausījušies Jeremijā un pieņēmuši pravieša brīdinājumu. Ja viņi būtu klausījušies – ja tauta, ķēniņi un vadītāji būtu pazemojušies Dieva priekšā – šausmīgā krīze nenāktu. Iespēja nožēlot bija viņu priekšā. Pat pēc tam, kad viņi bija darījuši tik daudz nepareiza, tik daudz ļauna, glābšanas durvis nebija aizvērušās. Durvis stāvēja atvērtas; viņi vienkārši atteicās pa tām ieiet.

Mums ir tik viegli šūpot savas galvas par viņu sirds cietību. “Šie notikumi ar viņiem bija zīmīgi, un tie rakstīti mums, lai mūs pamācītu, jo laiku beigas mūs ir sasniegušas.” (1. Kor. 10:11) Šie paraugi ir mūsu priekšā. Ko mēs mācīsimies no tiem?

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 14. novembrī!

Lai tas, kurš lielās...

Jer. 9. nodaļā pravietis sāka savas vaimanas, jo viņš redzēja neizbēgamo katastrofu tuvojamies viņa zemei un ļaudīm. Dievs izteica spriedumu pār Jeruzālemi, un, kad Dievs kaut ko saka, Viņš tā arī dara. Tas, ko viņi piedzīvoja, nebija nekas nejaušs, – neviena no šīm briesmīgajām un neizprotamajām lietām, kas laiku pa laikam notika, nebija nejauša. Nē, tas, ko viņi piedzīvoja, bija tiešs Dieva spriedums. Un tas, ka Jeremija to saprata, radīja viņam šīs ciešanas. Viņa pārdzīvojums tomēr bija tikai mazs atspulgs sāpēm, ko noteikti izjuta Dievs.

Lai gan konteksts ir atšķirīgs, citātā ļoti labi izteikta šī doma: "Krusts mūsu notrulinātajām maņām ir atklāsme par sāpēm, ko grēks jau no tā iesākuma ir atnesis Dieva sirdij. Ikviena novirzīšanās no pareizā ceļa, ikviena nežēlīga rīcība, ikviena cilvēces neveiksme aizsniegt Viņa ideālu rada viņam skumjas. Kad pār Israēlu nāca likstas, kas bija drošas sekas aiziešanai no Dieva – pakļautība ienaidniekam, nežēlība un nāve –, ir teikts, ka 'viņa sirds sažņaudzās Israēla ciešanu dēļ' un 'viņš balstīja tos un nesa kopš mūžsenām dienām!' Soģu 10:16; Jes. 63:9." (E. Vaita "Audzināšana" 263. lpp.)

Izlasi Jer. 9. nodaļu, pravieša sāpju pilnās žēlabas. Īpaši pievērs uzmanību 23. un 24. pantam. Kāpēc šie vārdi ir tik noderīgi arī mūsdienās? _____

Ir teikts, ka tad, kad runa ir par nāvi, mēs visi esam kā "nenocietināta pilsēta". Gudrībai, varai un bagātībai ir sava vieta, bet, lai pajautos uz šīm lietām, īpaši katastrofas laikā vai kad uzglūn nāve, tās ir nederīgas, nenozīmīgas un tukšas. Visos brīdinājumos par sodu ļaudīm tiek atklāts, kam patiešām ir nozīme, un tas ir: zināt un saprast, vismaz tik lielā mērā, cik mēs varam, Dieva mīlošo laipnību, tiesu un taisnību. Kas vēl atliek, kas vēl var dot mums cerību un mierinājumu, kad viss laicīgais, viss cilvēcīgais, ieskaitot mūsu pašu miesu, mūs pievij?

Ko krusts stāsta mums par Dieva mīlošo laipnību, tiesu un taisnību? _____

Radījumi vai Radītājs?

Kā mēs jau runājām, Dieva ļaudis bija aicināti būt citādiem nekā apkārtējās tautas, kas visas bija iegrimušas pagānismā, elku kalpībā un nepareizās mācībās. Daudzi brīdinājumi pirmajās piecās Mozus grāmatās bija īpaši pret kaimiņtautu ieradumu pārņemšanu. Tā vietā israēliešiem bija jāliecina pasaulei par Kungu kā Radītāju un Pestītāju. Diemžēl liela daļa Vecās Derības vēstures ir stāsts par to, cik bieži viņi tika ievilināti darbībās, no kurām tika brīdināti.

Izlasi Jer. 10:1-15! Ko Kungs mums šeit saka par Saviem ļaudīm? Ja šis pats brīdinājums tiktu dots mūsdienās, mūsu laika un kultūras kontekstā, kā tas būtu uzrakstīts? _____

Jeremija saka ļaudīm to, ko viņiem jau vajadzēja zināt: šie pagānu dievi nav nekas vairāk kā cilvēku darinājumi, dēmonu izkropļotās cilvēku iztēles izdomājumi. To Pāvils, rakstot pēc vairākiem gadsimtiem, bija domājis par tiem, kas "Dieva patiesību apmainījuši pret meliem, godinājuši radību un kalpojuši tai, nevis Radītājam. – Viņš ir augsti teikts mūžīgi! Āmen!" (Rom. 1:25)

Ievēro, kā Pāvils šajā pantā salīdzina radību un Radītāju! Tāds pats kontrasts ir atklāts tajos Jeremijas grāmatas pantos, kas runā par šo "dievu" nespēju un vājumu, salīdzinot ar patieso Dievu. Visos šajos Jeremijas tekstos ir mēģināts cilvēkiem parādīt, cik muļķīgi ir uzticēties lietām, kas nav spējīgas neko paveikt, – salīdzinājumā ar Dievu Radītāju, kas ne tikai radīja pasauli, bet uztur to Savā spēkā (sk. Ebr. 1:3).

Lai arī cik seni būtu šie panti, vēsts joprojām ir aktuāla. Mēs varbūt netiekam kārdināti zemoties cilvēku veidotu statuju priekšā un pielūgt tās, un lielākā daļa no mums arī nebīstas vai neuztraucas par zīmēm debesīs. Tomēr vēl joprojām cilvēkiem šķiet vieglāk uzticēties taustāmām lietām, lai arī tās nevar mūs izglābt, tāpat kā šie elki nespēja glābt Jūdu soda dienā.

Kurām lietām mēs varam sākt uzticēties vairāk nekā vajadzētu, ja neesam uzmanīgi? _____

Aicinājums nožēlot

Izlasi Jer. 26:1-6! Kādu cerību Kungs šeit piedāvā cilvēkiem? _____

_____

Šeit ietvertā vēsts ir tā pati, kas visā Bībelē, Vecajā un Jaunajā Derībā, un tas ir aicinājums nožēlot, atstāt grēku un atrast glābšanu, ko Dievs piedāvā visiem.

Kāda ir šo pantu vēsts? 2. Laiku 6:37-39; Ec. 14:6; Mat. 3:2; Lūk. 24:47; Ap.d. 17:30. _____

_____

_____

“Lai gan visi Jūdās iedzīvotāji bija necienīgi, Dievs tos tomēr negribēja atnest. Tiem pienācās paaugstināt Kunga Vārdu pagānu vidū. Daudziem, kas Viņa labās īpašības nemaz nepazīna, vēl vajadzēja ieraudzīt dievišķā rakstura godību. Lai paskaidrotu iecerēto žēlastības plānu, Viņš sūtīja savus kalpus – praviešus – ar vēsti: “Atgriezieties ikviens no sava ļaunā ceļa!” (Jer. 25:5) “Sava Vārda dēļ Es pavilcināju savas dusmas, un sava goda dēļ Es iztuos saudzīgi tev par labu, lai tevi neiznīcinātu. (..) Manis dēļ, jā, Manis dēļ Es to daru, lai Mans Vārds netop zaimots! Savu godu Es citam nedošu!” (Jes. 48:9,11)”

Vecā Derība, Jaunā Derība – Dieva vēsts mums ir viena un tā pati: mēs esam grēcinieki un esam rikojušies nepareizi, pelnījuši sodu. Bet, pateicoties Kristus krustam, pateicoties Jēzus salīdzinošajai nāvei, Dievs visiem ir sagatavojis ceļu, lai mēs tiktu glābti. Mums ir jāatzīst savs grēcīgums, mums ticībā ir jāpiesauc Jēzus nopelns, kas mums ir brīvi pieejams, neskatoties uz mūsu bezvērtīgumu, un mums ir jānožēlo savi grēki. Un, protams, patiesa nožēla ietver grēka izskaušanu no savas dzīves Dieva žēlastībā.

Lai arī ko mēs būtu darījuši, mēs varam nožēlot savus grēkus un saņemt piedošanu. Tā ir lielā evaņģēlija aizgādība. Kādi grēki tev ir jānožēlo tieši tagad? _____

_____

_____

Nāves draudi

Veroties atpakaļ no mūsu perspektīvas, ir grūti noticēt cilvēku sirds cietībai. Kā mēs redzējām vakardienas tēmā, Jeremijas vēsts – lai arī cik tā bija stingra – joprojām bija pilna cerības. Ja viņi nožēlotu, Dievs novērstu šausmīgos sodus, kuriem saskaņā ar derības apsoliņumiem un lāstiem bija jānāk pār viņiem. Ja tikai viņi darītu to, ko no viņiem gaidīja, ja tikai viņi paklausītu Dievam un iegūtu svētības, ko dod paklausība, tad viss būtu labi. Dievs piedotu, Dievs dziedinātu, Dievs atjaunotu. Evaņģēlija aizgādība, pateicoties Jēzus upurim, būs pietiekama, lai piedotu visus grēkus un atjaunotu cilvēkus.

Kāda cerības, apsoliņumu, glābšanas vēsts!

Kāda bija atbildes reakcija uz Jeremiju un viņa vēsti? (Sk. Jer. 26:10, 11.)

Jeremija neatstāja savu pienākumu. Par spīti nāves draudiem, bez šaubām, arī ar zināmu baiļu piedevu, pravietis vienalga nemīkstīnāja nevienu vēsts vārdu, ko viņam bija devis Kungs, kas īpaši brīdināja viņu jau no paša sākuma neaizturēt nevienu vārdu (Jer. 26:2). Lai arī Jeremija reizēm žēlojās, sūdzējās un nolādēja savas piedzimšanas dienu, mēs viņu ieraugām kā Dieva vīru, kas stāvēja uzticīgi un ar pārliecību.

Kad tu pēdējo reizi stāvēji uzticīgi par patiesību, kāda tā ir Jēzū, neskatoties uz to, ko tas prasīja no tevis personīgi? Ja tev tas nekad nav bijis jādara, tad kas nav kārtībā? _____

Jeremijas bēgšana

Kā mēs redzējām vakar, lai arī kādas bija viņa bailes, lai arī kādas bija viņa paša emocijas, Jeremija stāvēja stingri, pilnībā apzinoties iespējamo nāvi, ko var nest viņa nelokāmība. Viņš skaidri brīdināja valdniekus un tautu Jer. 26:15 ("zināt ziniet", viņš teica) – ja viņi to nogalinās, tad piedzīvos sodu par nevainīgi izlietām asinīm. Jeremija zināja, ka viņš nebija vainīgs par apsūdzībām, kas tika vērstas pret viņu.

Izlasi Jer. 26:16-24! Kā Jeremija izbēga no nāves? _____

Cik pārsteidzoši, ka priesteri un pravieši, kam bija jābūt tautas garīgajiem vadītājiem, saņēma rājienus un izaicinājumus no vienkāršiem "vecajiem" un "tautas", kas cēlās, lai aizstāvētu Jeremiju. Tas atgādina pravieša Mihā laikus, kurš dzīvoja Israēlā gadsimtu pirms Jeremijas. Ķēniņš tad nedarīja pāri Mihā, bet klausījās viņa padomu, visa tauta nožēloja, un nelaime tika novērsta – vismaz uz kādu laiku. Tagad, Jeremijas dienās, šie ļaudis bija gudrāki nekā viņu vadītāji, viņi gribēja pasargāt nāciju no lielas kļūdas, ja tie nonāvētu Dieva pravieti.

Attaisnojošajā spriedumā tika uzsvērts, ka Jeremija nav vainīgs tajā, par ko tika apsūdzēts. Tomēr priesteru un praviešu naidis kļuva vēl spēcīgāks. Viņos pamodās dusmas un ilgas atriebties, tā ka kādā citā reizē viņi uzklupa Jeremijam ar vēl lielāku niknumu. Atbrīvošana pravietim nozīmēja atvieglojumu tikai uz mirkli. Viņš nebija pilnībā pasargāts no briesmām.

Šeit mēs redzam piemēru tam, kā daži cilvēki mācījās mācības no vēstures, turpretī citi, zinot to pašu vēsturi, atteicās uzņemt tās pašas atziņas. Kaut ko līdzīgu varam redzēt gadsimtu vēlāk farizejā Gamalielā un viņa teiktajā citiem vadītājiem par to, kā apieties ar Jēzus sekotājiem.

Izlasi Ap. d. 5:34-41! Kādas paralēles tu vari saskatīt šeit un tajā, kas notika ar Jeremiju? Vēl svarīgāk, kādu mācību mēs paši varam būt no vēstures un to kļūdām, kas dzīvojuši pirms mums? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Mīlestību mēs esam iepazinuši no tā, ka viņš savu dzīvību par mums ir atdevis.” (1. Jāņa 3:16) Nav šaubu, mēs varam paskatīties apkārt dabā, cilvēku attiecībās un pašas radības brīnumos un ieraudzīt Dieva mīlestību, lai arī cik ļoti grēks ir sabojājis šo radību, kā arī mūsu spēju novērtēt vai pat lasīt to pareizi. Bet pie krusta priekšskars tika norauts, un pasaulei tika dota spēcīgākā un skaidrākā mīlestības atklāsmē, kāda vien bija iespējama – mīlestības, kas bija tik liela, ka noveda pie tā, ko Elena Vaita nosauca par “dievišķo spēku šķiršanu”. (“The SDA Bible Comentary”, 7. sēj., 924. lpp.)

Dievišķo spēku šķiršana?

Dieva mīlestība pret mums bija tik liela, ka dievišķā Trīsvienība, kuras locekļi mīl cits citu no mūžības, izturēja šo “šķiršanu”, lai mūs glābtu. “Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu mani esi atstājis?” (Mat. 27:46) ir visskaidrākā un visspēcīgākā izpausme šai “šķiršanai”, ar ko bija jāmaksā, lai mūs glābtu. Šeit mēs varam atkal redzēt sāpes un ciešanas, ko Kungs izcieta mūsu grēka dēļ.

Tāpēc nav brīnums, ka “mēs mīlam, jo viņš pirmais mūs mīlēja” (1. Jāņa 4:19). Protams, kā krituši cilvēki mēs tikai atdarinām šo mīlestību, un pat šī atdarināšana bieži ir kopā ar mūsu pašu savtību un grēcīgajām ilgām. Dieva mīlestība pārspēj mūsējo; mēs atspoguļojam Dieva mīlestību tāpat, kā mālaina dubļu peļķe atspoguļo debesis.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Lai gan daudzi mūsdienās nepielūdz dzīvniekus vai lietas dabā tā, kā to darīja senatnes ļaudis, kādā ziņā mēs vēl joprojām esam briesmās taisīt elkus vai dievus no pašas dabas?

---

2. Kāda loma kristieša dzīvē ir nožēlai? Tas ir, kāda ir nožēlas loma turpmākajā ticības dzīvē pēc sākotnējās nožēlas, kad cilvēks pirmo reizi pieņem Jēzu?

---

3. Centies saprast domu par “dievišķo spēku šķiršanu”! Kā mums to saprast? Ko tas mums stāsta par to, cik grēks ir nāvējošs un cik dārgi tas maksā?
